

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/17/2020
Identifikačné číslo spisu:	7918010262
Dátum vydania rozhodnutia:	14.04.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7918010262.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného H. W. a spol. pre pokračujúci zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o dovolaní obvineného H. W. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. októbra 2018, sp. zn. 4To/80/2018, na neverejnom zasadnutí konanom 14. apríla 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. W. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov z 2. augusta 2018, sp. zn. 1T/16/2018, boli obvinení H. W. a ml. T. W. uznaní za vinných z pokračujúceho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a to na skutkovom základe uvedenom v citovanom rozsudku.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona bol za to obvinený H. W. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obvinenému ml. T. W. za to podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona uložil okresný súd trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 119 ods. 1 Trestného zákona mu bol výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 4 (štyri) roky.

Ohľadom náhrady škody okresný súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného N. H., nar. X. R. XXXX, trvale bytom Č. W. M., A. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Na podklade odvolania obvineného H. W. voči uvedenému rozsudku okresného súdu Krajský súd v

Košiciach uznesením z 31. októbra 2018, sp. zn. 4To/80/2018, rozhodol tak, že podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného H. W. zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal priamo obvinený H.Á. W. 14. novembra 2018 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku. Uplatnené dôvody dovolania obvinený bližšie neodôvodnil, uvádzajúc, že tak urobí prostredníctvom obhajcu. Okresnému súdu zároveň doručil žiadosť o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na to, že vo veci bolo podané dovolanie a on sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Za obhajcu navrhoval ustanoviť JUDr. Ľubomíra Čibereho, ktorý ho v danej trestnej veci obhajoval a má tak naštudovaný celý trestný spis.

V súlade s ustanovením § 376 Trestného poriadku prvostupňový súd dovolanie obvineného H. W. doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov vo svojom vyjadrení z 27. februára 2020, po citácii § 373 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, konštatoval, že dovolateľ si od podania dovolania na súd prvého stupňa 14. novembra 2018 až doposiaľ nezvolil obhajcu a tento mu nebol ani ustanovený. Zároveň poukázal na to, že dovolanie obvineného H.Á. W. neobsahuje žiadne nové skutočnosti, a teda nie sú dané ním uplatnené dôvody dovolania.

S poukazom na uvedené navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného H. W. odmietol.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku, skúmajúc, či predmetné dovolanie bolo podané oprávnenou osobou, či je prípustné a či bolo podané v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať.

Dovoláním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako súdu odvolacieho, ktorým bolo odvolanie obvineného H. W. proti rozsudku okresného súdu zamietnuté. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) a § 566 ods. 3 Trestného poriadku.

Dovolanie bolo zároveň podané oprávnenou osobou [obvinený je na podanie dovolania oprávnený v zmysle § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], včas (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Podané dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 Trestného poriadku.

Zároveň však dovolací súd pri nahliadnutí do spisového materiálu predbežným preskúmaním podaného dovolania zistil, že dovolanie obvineného H. W. v rozpore s § 373 ods. 1 Trestného poriadku nebolo podané prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1.

Podľa § 373 ods. 1 Trestného poriadku obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 373 ods. 2 Trestného poriadku obvinený musí byť v konaní o dovolaní zastúpený obhajcom.

Podľa § 373 ods. 3 Trestného poriadku ak obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 podali dovolanie inak ako prostredníctvom obhajcu, súd, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni, poučí dovolateľa podľa odsekov 1 a 2 a nasledujúcej vety a určí primeranú lehotu na odstránenie tohto

nedostatku s tým, že ak táto lehota márne uplynie, predloží vec na ďalšie konanie dovolaciemu súdu. Ak však obvinený v lehote podľa predchádzajúcej vety preukáže, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby, ustanoví mu obhajcu predseda senátu súdu, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni.

Z obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil, že obvinený H. W. nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu, pričom na výzvu okresného súdu, aby si v lehote 30 dní zvolil v konaní o dovolaní obhajcu alebo preukázal, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby, ktorá mu bola v súlade s § 373 ods. 3 Trestného poriadku doručená 30. augusta 2019, žiadnym spôsobom nereagoval. Dovolateľ teda uvedený nedostatok podaného dovolania neodstránil a ani nepreukázal, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby.

Najvyšší súd preto dovolanie obvineného H. W. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

Dovolací súd pritom nepostupoval podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku, keďže postup podľa tohto ustanovenia prichádza do úvahy iba vtedy, ak nie je podané dovolanie úplné alebo má iné odstrániteľné chyby. Nedostatok spočívajúci v tom, že dovolanie nebolo podané prostredníctvom obhajcu, je odstrániteľný len v rámci konania na súde prvého stupňa, ktoré predchádza predloženiu veci dovolaciemu súdu. Konštatované vyplýva zo znenia § 373 ods. 3 posledná veta Trestného poriadku, podľa ktorého ustanoviť obhajcu v prípadoch, v ktorých bolo dovolanie podané priamo obvineným, respektívo niektorou osobou uvedenou v § 369 ods. 5 Trestného poriadku, môže iba predseda senátu súdu, ktorý rozhodoval v prvom stupni, a to len vtedy, ak obvinený preukáže, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby.

Zároveň treba uviesť, že ustanovenie § 373 ods. 4 Trestného poriadku, v zmysle ktorého ak dovolací súd po predložení dovolania zistí, že dovolateľ nie je zastúpený obhajcom, poučí ho podľa odseku 2 a určí primeranú lehotu na odstránenie tohto nedostatku, dopadá na situácie, v ktorých či už obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku síce podali dovolanie prostredníctvom obhajcu, ale toto zastúpenie sa netýka ďalšieho konania, respektíve v jeho priebehu zanikne.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.